

Арлекинъ. — О! Не, господине! Митингъ ли има? Защо мислите, че може да ме ~~интересува~~ интересува?

Първиятъ господинъ. — Вие за реда ли сте?

Арлекинъ. — Азъ съмъ артистъ: не ме интересува редътъ, а безредицата още по-малко. Азъ обичамъ женитъ.

Сѣда на една маса въ кафенето. Първиятъ господинъ продължава да се разхожда и да пуши. Влизатъ докторътъ отъ Болоня и Пулчинелла.

Докторътъ /университетски професоръ. На брадата си има три гънки. Усмивнато лице и китатъ погледътъ/. — Какъвъ срамъ! Какъвъ скандалъ!

Пулчинелла /депутатъ, съ плешива римска глава, съ очи на ястребъ и шептенецъ — представителенъ. Прилича на човѣкъ, премного заетъ съ щасието на другитъ и заинтересуванъ само отъ своето/. — Какво отражение на борсата.

Докторътъ. — Азъ казвамъ съ Гьоте: "По-добре неправда, отколкото безредие".

Пулчинелла. — Радвамъ се, че университетъ е за реда.

Докторътъ. — Още ли сте интименъ приятелъ на регента?

Пулчинелла. — Естествено, мой скапи докторе. Той още е много силенъ.

Докторътъ. — Че ви покажа тогава едно писмо, което той ми направи честта да ми напише.

Вземаше писмото отъ лѣвия си джобъ.

Пулчинелла. — А! А! За какво се стнася?

Докторътъ. — Иск да ме направи ректоръ на университета.

Пулчинелла, като чете. — Не си направилъ по-добъръ изборъ.

Докторътъ, като се спглежда на около си. — Има хора, които ни слушатъ.

Пулчинелла. — По-добре да излиземъ.

Излизатъ. Вториятъ господинъ влиза.

Вториятъ господинъ, на първия. — Добъръ день, господине. Нѣма ли още никого?

Първиятъ господинъ. — Нито жива душа. Много съмъ любопитенъ да видя, какво ще се случи.

Запалва цигара.

Вториятъ господинъ. — А, вие сте си купили кибритъ?

Третиятъ Третиятъ господинъ пристига. Подвиженъ, младъ и много любезенъ. Усмивва се, върти бастуна си и държи въ агъла на устата си една клечка за заби.

Третиятъ господинъ. — Тука ли ще бъде митингътъ?

Първиятъ господинъ. — Вие ще участвувате ли?

Третиятъ господинъ. — О! Не, господине! Дойдохъ отъ любопитство.

Вториятъ господинъ. — Като мене.